

کپیس زوک و جیمز آن
نهنیت مؤسس

چگونه شرکتتان را مثل دوزاول اداره کنید
نادر سیدکلای و الهام حیدری

۸۸۳۴۲۹۱۰

www.AryanaGhalam.com

◦ فهرست ◦

۱۷	مقدمه: پارادوکس رشد
۳۵	یک. ذهنیت مؤسس
۷۳	دو. سه بحران قابل پیش‌بینی رشد
۱۱۱	سه. غلبه بر اضافه‌بار
۱۴۱	چهار. معکوس کردن از نفس افتادگی
۱۷۱	پنج. توقف سقوط آزاد
۲۰۷	شش. برنامه عملیاتی برای رهبران
۲۴۷	یادداشت‌ها
۲۵۱	منابع
۲۵۷	نمایه

مؤسسان کسب وکارهای بزرگ و موفق هریک داستان جالبی دارند. داستان لسلی وکسنر^۱ به یکی از روزهای سال ۱۹۶۳ بازمی‌گردد، زمانی که او بیست و پنج سال داشت و به این نتیجه رسید که می‌تواند کسب وکار خردۀ فروشی‌ای به راه بیندازد که نسبت به کسب وکار والدینش بازدهی بیشتری داشته باشد.

وکسنر، که در دایتون^۲ اوهاایو متولد و بزرگ شده بود، فرزند مهاجر یهودی روسی بود که برای فرار از آزار و شکنجه مهاجرت کرده بود. پدر وی، هری وکسنر، که بی‌سواند بود، در فروشگاهی بزرگ در شیکاگو به ترتیب در مقام بسته‌بند، ناظر فروشگاه، طراح ویترین و مدیر کار کرده بود؛ مادر وی، بلا وکسنر، کار خود را در فروشگاه بزرگ لازاروس^۳ در مقام دستیار اجرایی آغاز کرد و کم‌کم به جوان‌ترین مسئول خرید فروشگاه تبدیل شد. اما این دو، با اینکه ساعات طولانی کار می‌کردند، هیچ‌گاه نتوانستند بیش از ۹,۰۰۰ دلار در سال درآمد داشته باشند. وکسنر می‌گوید، «واقعاً بی‌پول بودیم. تقریباً صفر.» در سال ۱۹۵۱، این زوج، به امید اینکه بتوانند به صورت مستقل کار کنند، فروشگاه کوچکی راه اندازی کردند. آنها اسم فروشگاه را لسلی گذاشتند، به نام پسرشان. اما اوضاعشان بهبود چندانی پیدا نکرد. این موضوع وکسنر را، که در رشتۀ بازرگانی از دانشگاه ایالتی اوهاایو

---

1. Leslie Wexner

2. Dayton

3. Lazarus department store

در کلمبوس^۱ فارغالتحصیل شده بود، آزار می‌داد. چرا پدر و مادرش، که همیشه سخت کار کرده بودند، در زندگی پیشرفتی نداشتند؟ وکسنر، که بعد از فارغالتحصیلی از دانشگاه برای کمک به پدر و مادرش در فروشگاه مشغول به کار شده بود، با بررسی فاکتورهای فروشگاه بخشی از پاسخ این سؤال را پیدا کرد. او فهمید که پدر و مادرش فروشگاه را با اجناس گران قیمتی که حاشیه سود خالص پایینی دارند، مثل پیراهن و کت، پر کرده‌اند، درحالی که سودآوری و رونق فروشگاه در گرو فروش اقلامی با قیمت متوسط است، مثل بلوز، دامن و شلوار. از نظر وکسنر، راه حل واضح بود: افزایش عرضه و فروش کالاهایی با حاشیه سود بالاتر. وکسنر با شوق فراوان این نکته را به پدرش گفت، اما پدر به جای اینکه پذیرای دیدگاه او باشد به وی گفت دنبال شغل دیگری بود.

او هم همین کار را کرد. وکسنر، که از موفقیتش مطمئن بود، کسب و کار خودش را راهاندازی کرد: فروشگاه تخصصی لباس زنانه‌ای در مرکز خرید کینگزدیل^۲، در آپر آرلینگتون^۳ اوهايو، که، برخلاف استراتژی همه چیزفروشی والدینش، فقط طیف محدودی از لباس‌هایی را که فروش بیشتری داشتند عرضه می‌کرد. وی نام فروشگاه خود را دلیمیتد^۴ گذاشت.

وکسنر برای راهاندازی کسب و کار نزد عمه خود، آیدا، رفت و در قالب وثیقه^۵ ۵،۰۰۰ دلار از او قرض گرفت. با سپردن این وثیقه به بانک، وام ۱۰،۰۰۰ دلاری دریافت کرد و با آن کارش را شروع کرد. این برای او ریسک بزرگی نبود. او، که از موفقیت خود اطمینان داشت، برای راهاندازی فروشگاه دومش قرارداد لیزینگی امضا کرد و با این کار، بدھی هایش

1. Columbus

2. Kingsdale Shopping Center

3. Upper Arlington

4. The Limited

5. collateral